

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Elektrozpredelenie Jug“ EAD

Vastustaja: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punkti 3 ja 5 tuleb tõlgendada nii, et ainuke kriteerium jaotusvõrgu piiritlemiseks põhivõrgust ning elektrienergia „jaotamise“ piiritlemiseks elektrienergia „edastamisest“ on pinge ning hoolimata liikmesriikide tegevusvabadusest siduda võrgukasutajad ühte või teist liiki võrguga (põhivõrk või jaotusvõrk) ei ole liikmesriikidel lubatud võtta edastamise ja jaotamise piiritlemisel täiendava kriteeriumina arvesse seda, kes on asjaomase tegevuse korraldamiseks kasutatava vara omanik?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: kas elektrienergia tarbijaid, kes on ühendatud keskpingevõrguga, tuleb alati käsitada selle jaotusvõrguettevõtja tarbijatena, kellel on luba asjaomases piirkonnas tegutseda, ja seda olenemata sellest, millised on omandisuhted seoses paigaldistega, millega on kõnealuste tarbijate rajatised vahetult ühendatud, ning olenemata lepingutest, mis on tarbijatel sõlmitud vahetult põhivõrguettevõtjaga?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav: kas direktiivi 2009/72/EÜ mõtte ja eesmärgi kohaselt on lubatud sellised liikmesriigi õigusnormid nagu energiaseaduse täiendavate sätete § 1 punkt 44 koosmõjus punktiga 20, mille kohaselt on „elektrienergia edastamine“ elektrienergia transport põhivõrgu kaudu ja „elektrienergia põhivõrk“ on elektriliinide ja -paigaldiste kogum, mis on ette nähtud elektrienergia edastamiseks, pinge muundamiseks kõrgepingelt keskpingele ja elektrienergia voogude ümberjaotamiseks? Kas samadel tingimustel on lubatud sellised liikmesriigi õigusnormid nagu energiaseaduse artikli 88 lõige 1: „Elektrienergiat jaotavad ja elektrienergia jaotusvõrke käitavad jaotusvõrguettevõtjad, kes on kõnealuste võrkude omanikud konkreetses piirkonnas ja kellele on antud luba elektrienergia jaotamiseks asjaomases piirkonnas“?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

14. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-122/18)

(2018/C 123/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja C. Zadra)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Itaalia Vabariik on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivist 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul (ELT L 48, lk 1) tulenevaid kohustusi, ning eriti kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artiklist 4, kuna ta on jätnud ja jätab siiaamaani tagamata, et riigiasutused ei viivitaks oma äritehingute eest tasumisega üle 30 või 60 kalendripäeva;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni valduses olevatest tõenditest, mis põhinevad Itaalia Vabariigi poolt kohtueelses menetluses esitatud andmetel, ilmneb, et hilinevad maksimisega võitlemist käsitleva direktiivi artiklis 4 ette nähtud maksetähtaegu on ületanud mitte ainult üksikud ametiasutused, vaid koguni teatavate ametiasutuste kategooriad ning mitte ainult üksikute äritehingute puhul, vaid maksetähtaegade puhul üldiselt: see tähendab kõigi nende ametiasutuste poolt tehtud äriühingute puhul ning mitte piiratud ajavahemiku jooksul, vaid alates 2014. aasta septembrist kuni käesoleva hagi esitamiseni. Komisjon leiab seega, et direktiivi artikli 4 jätkuv ja süsteemne rikkumine on tõendatud.
